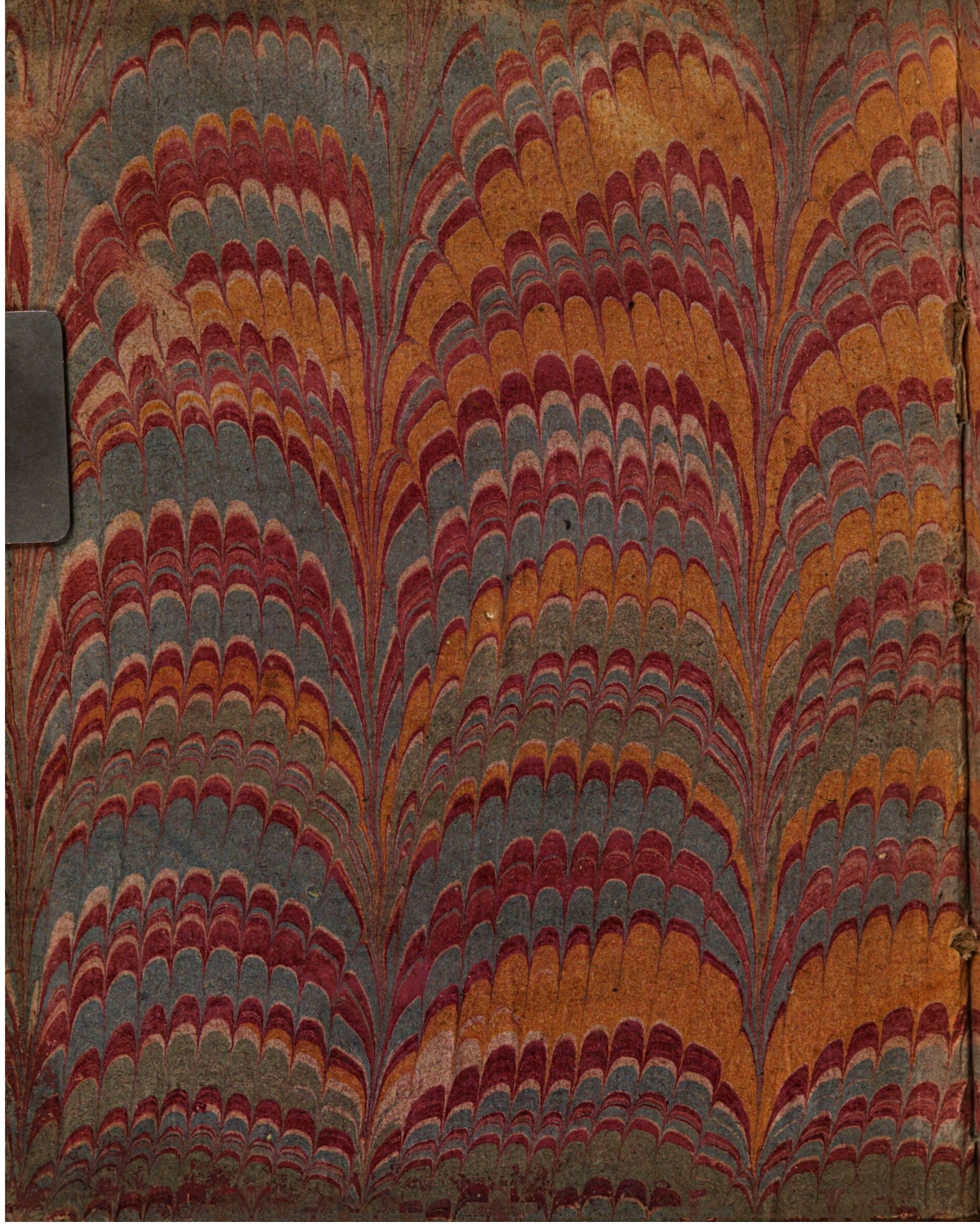

4th
Difs.

4697

Bibl. Lips.

N^{ro} = 1915.

4° 211. 4694

DISSERTATIO HISTORICO-JURISPRUDENTIALIS
DE

JURE TITULI STATUM
IMPERII IN GERMANIA ET

IN REGNO BOHEMIAE

IN AULA ACADEMICA MAJORE H. L. C.
PUBLI

RECTORI

PRO GRADU LICENTIAE CONSECUTURUS
DE

CARUS R. U. N. D.

RECTORI

IN AULA ACADEMICA MAJORE H. L. C.

RECTORI

IN AULA ACADEMICA MAJORE H. L. C.

RECTORI

IN AULA ACADEMICA MAJORE H. L. C.

RECTORI

DISSERTATIO HISTORICO-JURIS PUB-
LICI GERMANICI PRACTICA
INAUGURALIS

DE

JURE TELONII STATUUM
IMPERII IN GENERE ET
IN SPECIE

Von dem

Reichsständischen Zoll- und Mauth-Re-
gal, so insgemein, als ins besondere,

QUAM UNA CUM

DEPROMTIS EX UNIV: JURE COROLARIIS
ANNUENTE INCLYTA FACULTATE JURIDICA
INGOLSTADIENSI

MODERANTE

BENEDICTO SCHMIDT Jdo,
Serenissimi, & Potentissimi Principis Electo-
ris utriusque Bavariæ Ducis, reliq. reliq. Confilia-
rio Actuali Aulico, Professore Juris Publici, & Feudalis
ordinario, Academiæ Scientiarum Boicæ Socio,
PRO GRADU LICENTIATUS CONSEQUENDO
DEFENDIT

CASPARUS RUND,
PEDEPONTANUS BOJUS,

Die 9. Augusti MDCCXX
IN AULA ACADEMICA MAJORE H. L. C.

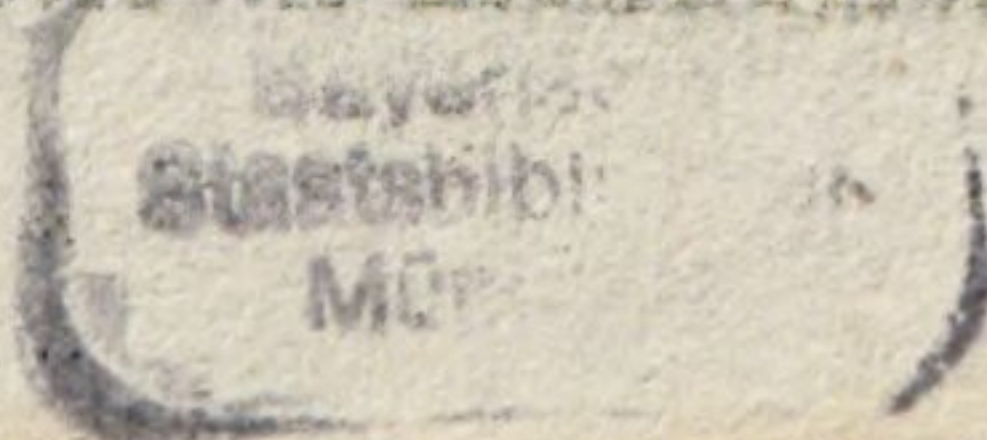
Typis, Joannis Ferdinandi Lutzenberger, Typogr. Academici.

**Dissertatio de Jure Telonii Statuum
Imperii in genere & in specie**

Imprimatur.

**Sign. München in dem Chur-
fürstl. Bücher-Censur-Col-
legio den 7. Julii 1770.**

Wilhelm Wodiczka Secr.

ILLVSTRISSIMO,
ATQUE
EXCELLENTISSIMO
DOMINO, DOMINO
MAXIMILIANO

EMANUELI,
S. R. I. COMITI A TÖRRING,
ET CRONSFELD, IN JETTENBACH, DENG-
LING ASCHAU, MÖDLING, NEUBAU, WINHÖRING, ARBING,
WALDBERG, ET BURG, DOMINO IN FALCKENSTEIN,
NEUHAUS, ZELL, STALLWANG, SCHRAGHOFFEN, SIM-
BACH, ET PERNSHAMB, DOMINO HOFMARCHIARUM PER-
TENSTEIN, SONDERMAGNING, MÖRWANG, EURN-
FÖHRN - TÖGERN - GEBL - ESHL - ET PÖRNBACH, Rit-
TERSWÖRTH, BUECH, LINDACH, NEUENBURGSTALL,
ET BEBENHAUSEN RELIQ.

ELECTORALIS BAVARICI S. GEORGII
ORDINIS EQUESTRI
COMMENDATORI,
AUGUSTISSIMI QUONDAM IMPERATORIS
CAROLI VII. GLORIOSSISS. MEM.,

NUNC
SERENISSIMI ET POTENTISSIMI ELECTORIS
BAVARIÆ RELIQ. RELIQ.

CAMERARIO,
CONSILIARIO INTIMO ACTUALI
ET
CONFERENTIARUM MINISTRO,

CAMERÆ, ELECTORALIS, ATQUE COMMERCIORUM PRÆSIDI,
SUPREMO REI TORMENTARIÆ PRÆFECTO PROVINCIALI,
ET ARCHISATRAPÆ IN TROSBURG.

ALL VESTRISIMO
EXCELSISSIMO
DOMINUS
MAGNIFICENTIA
E M A N U E L I
S. R. I. COMITI A TÖRNING.

ET CRONSFELD, IN JETTERBACH, DENGELING
ASCHER, MÖBLING, NEUBAU, WÄNDLING, ARBING,
WALDBERG, ET BURG, DOMINO IN FALKENSTEIN,
NEUBAU, ZELL, STALLWANG, SCHNACHHOFEN, SIA-
BACH, ET PERNSHAM, DOMINO HOFMARCHALDUM P-
KREISTEIN, SONDERMANNING, MÖRWANG, LERN-
TORN, JOGEL, GEBL. HOF- ET BORGACH, J-
TERRWORTH, RUCH, LINDACH, NEUBURGSTEIN,
ET JETTERBACH, NELLIO.

ELECTORALIS BAVARICIS, GEORGE
 CONDINGE FORTISSIMO
 COMMISSARIUS
 GUSTISSIMO QUONDAM IMPERATORIS
 CAROLI VII. GLORIOSISSIMO, MEM.

183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200

ILLUSTRIS SIM E,
ATQUE
EXCELLENTIS SIM E
DOMINE
CONFERENTIARUM MINISTER,
DOMINE, DOMINE
GRATIOSIS SIM E!

Singularis TUA atque immensa prorsus gratia, nec non firmissimum bonarum artium præsidium nunquam satis celebrandum veniam pollicentur mihi, si viles hasce paginas TANTO licet PATROCINIO indignissimas, ea, qua par est, submissione EXCELLENTISSIMO, ET MAGNO CONFERENTIARUM MINISTRO, NEC NON CAMERÆ ELECTORALIS ATQUE COMMERCIORUM PRÆSIDI consecrare, non tam præcipiti temeritate impulsus, quam in TE devotione inductus præsumam; singulare enim TUUM, quo & Musas omnes, & The-

Themidem præprimis nostram complecte-
ris, favendi studium, luculentissimis dudum
patefactum indiciis atque innumeris, iisque
illustrissimis comprobatum exemplis, id sibi
solemne habet ac peculiare, ut mirifica in
eos feraris gratia, qui sanctissimæ Juris Scien-
tiæ laborem Vectigalem volunt, seseque ad
Promovenda Patriæ commoda vere, & ex
animo conferunt, id quod saltem conor;

Argumentum enim hisce paginarum
angustiis inclusum tangit *Jus Telonii Sta-
tuum Imperii in genere, ac in specie vel ex privi-
legio vel ex præscriptione, tacito consensu, observantia,
oppignoratione, vel ex dominio territoriali veniens,*
Ma-

Materiam cæteris vel ex eo anteferendam, quod nonnulli *Jus Vectigalium electorale Bavaricum ex dominio territoriali ortum* intelligere recusarint; hos ausus, ut Vindicem, obsequii mei eo magis esse duxi, quo feliciorum ac devotiorum SERENISSIMI AC POTENTISSIMI ELECTORIS ET DUCIS BAVARIÆ MAXIMILIANI JOSEPHI GLORIOSISSIME, ET SI DEUS VOTA SECUNDET, PER SEcula REGNANTIS subditum quæam mihi gratulari.

Suscipias rogo EXCELLENTISSIME DOMINE, DOMINE CONFERENTIARUM MINISTER! qualescunque has paginas veluti exiguum veræ devotionis pignus atque monumentum. Supremus Justitiæ Arbiter, ac Remunerator DEUS annos

TIBI jubilæos impertiatur, TEQUE & TIBI ser-
vet, TIBI ad gloriam, justitiæ ad tutelam,
Reipublicæ literariæ ad præsidium, quod ego,
dum evenire unice cupio, & vehementissime
desidero, hoc TIBI quaecunque opuscu-
lum, meque ipsum penitus ac Venerabun-
dus confecro

ILLUSTRISSIMI,

ATQUE

EXCELLENTISSIMI

DOMINI

CONFERENTIARUM MINISTRI,

DOMINI, DOMINI

GRATIOSISSIMI

Servorum Infimus

Casparus Rund, Jur. Cand.
defendens.

DISSERTATIO

HISTORICO - JURIS PUBLICI GERMA-
NICI PRACTICA INAUGURALIS

DE

JURE TELONII STATUUM IMPERII IN
GENERE, AC IN SPECIE.

Von dem

Reichsständischen Zoll- und Mauth-Regal so
insgemein, als insbesondere.

CAPUT I.

DE

JURE TELONII STATUUM IMPERII
IN GENERE.

SYNOPSIS.

§. 1. *Vedtigal quid?*

§. 2. *Quomodo differat ab Accisiis, & aliis Exactionibus.*

A

§. 3.

- §. 3. *Fundamentum Vectigalis.*
- §. 4. *Venit vel ex Privilegio, vel ex præscriptione, tacito consensu, observantia, oppignoratione, vel ex Dominio territoriali.*
- §. 5. *Antiqua Vectigalia Cæsarea.*
- §. 6. *Duces Imperii majores ab antiquo possident.*
- §. 7. *Dein Episcopis primum sunt cessa, vel oppignorata.*
- §. 8. *Electores Rhenani Telonia ad Rhenum, cæterique Imperii status reliqua adepti sunt.*
- §. 9. *Antehac Jus Vectigalium cum jure Nundinarum, Monetarum, & Conductus erat conjunctum.*
- §. 10. *Electores hoc ut Jus territoriale possident.*
- §. 11. *Indoles Vectigalium usque ad Pacem publicam, seu profanam.*
- §. 12. *Transierunt, & adhuc transeunt ad hæredes, & successores.*
- §. 13. *Imperator unanimi Electoralis Collegii consensu Vectigalia concedit.*
- §. 14. *Concessionem ante Carolum VI. Imperatorem sunt servanda.*
- §. 15. *Quinam a Vectigali sunt immunes?*
- §. 16. *Immunitas non prohibet ordinationes contra defraudationes:*
- §. 17. *Hinc Vectigalia præservantia non ut nova sunt considerata.*
- §. 18. *Jus Stapulæ, & Geranii quomodo cum Jure Telonii conveniat, & ab eo differat?*

§. I.

Vectigal 1.) est præstatio pecuniæ pro numero personarum, jumentorum, vel pro pondere, aut pretio mercium, imo etiam pro vehiculis viam, vel pontem transeuntibus, & navibus flumen trajicientibus 2.) id quod in sic dictum Consumo, Effito, & Transito dispefcitur, Consumo pro mercibus importatis, Effito pro mercibus exportatis solvitur, & species collectæ sunt, & Transito pro mercibus transeuntibus pensitatur atque huc proprie pertinet.

1) *Telonium*, quod etiam *Vectigal* indigitat, est proprie locus, in quo ejusmodi pensitationes fiunt.

2.) *Klock* Diss. de Jur. Vectig. *Hopfgarten* de Jur. Vectig. S.R.I. *Strauch* de Regali Vectigalium Jure in Imperio Rom. Germ. *Anonymi* Versuch einer historischen Erläuterung der Zoll = Concession in heil. röm. Reich in Anzmerk. über den 8. Art. der kaiserl. Wahl Capitulation &c.

§. 2.

Vectigal (Zoll und Mauth) Exactiones (Aufschlag) atque *Accisia* (Accis) non nunquam

nunquam, sed erronee confunduntur, vel saltem promiscue sumuntur, cum tamen diversæ indolis sint, atque significatus; *Vectigal* enim proprie a transito, seu pro mercibus transeuntibus, *Exactio* pro patrio producto consumo, *accisia* tandem pro patrio producto exportato, vel pro extraneo importato consumo præstatur. 1)

- 1) Perill. ac Excellent L. B. de *Kreittmayr* Grundris des allgemeinen, Teutsch- und Bayerischen Staats Recht §. 173. ubi docere pergit in verbis: Solchemnach sollte der sogenannte Neuzoll, welchen man von dem Essito in hiesigen Landen nihmt, vielmehr ein accise und der sogenannte landschaftl. Gränz Aufschlag von dem transirenden Wein ein Zoll oder Mauth-Gebühr heißen. *Eminghaus* de accisiis.

§. 3.

Vectigal hoc duplici nititur fundamento, unum generale est, quod ex principiis Juris publici universalis petitur, in eo se tenens, quod cuique civitati integrum sit, exterorum cum mercibus suis aditum, atque transitum admittere, vel non admittere, & patriis

fructibus civibus, atque subditis cum productis, aliisque mercibus exportationem concedere, vel negare; hinc pro concessa transeundi, transvehendi, im- exportandive libertate, & lucro inde veniente recte aliquid exigitur; alterum vero fundamentum est speciale, & fundat se in Jure publico germanico saltem quoad jus vectigalia instituendi, augendi, transferendive, & quoad exigentiam ad Dominos territoriales eo speciali pertinet fundamento, ut sumtus ad exstruendam, vel reparandam, & conservandam viam, pontemve impensi iterum compensentur, cui compensationi Jus pro viarum securitate & temporaria territoriali protectione aliquid exigendi accedit. 1)

- 1) *Præsidis Princ. Jur. pub. Germ. §. 351: Klock, Hopfgarten, Strauch Diss. cit. Pütter Element. Jur. publ. germ. §. 504.*

§. 4.

Acquisitio Vectigalium, & Teloniorum in Imperio germanico Juri vel concessionibus Imperatorum, vel usui diuturno, atque consensui tacito plerumque quidem

dem suam debet originem, sed hæc Jura etiam inter territorialia pertinere, atque originetenus relata fuisse, tam ex praxi quam ex Imperii historia recte defenditur; in praxi enim territoria jam dudum hoc Jus invicem exercuisse animadvertimus, 1) & ex Historia Imperii scimus, Procures Imperii magnos Ducatus tenentes, atque possidentes suas ditiones primum proprio jure feudi possedisse, & summam Domini territorialis exercuisse, 2) atque proficiscuntibus contra jus manuarium, atque diffidationes impune ferme grassantes, 3) saluum conductum præstitisse, pro quo præstationem quamdam exigebant, quam solutionem conductus, & vectigalis recte nominabant, & in documentis mediæ ævi duo isthæc verba crebro conjunctim occurrunt. 4)

1) *De Ludewig Erleuterung der goldenen Bulle* Tom 1. p. 866. seq. Conf. Confil. Hal-lens. Tom 2. lib. 2. Confil. 99.

2) *Præsidis* Princ. jur. feud. tum commun. seu Longobardici, tum Bavarici, & Imperii Romano-germanici §. 17. n. 8. *Aventin Annal.* Bojor. lib. 3. cap. 1. n. 7. pag. 215. *Adelz-reitter Annal.* Boic. gent. pag. 130. *de Falcken*

kenstein vollständige Geschichte der alten, mittlern, und neuern Zeiten des grossen Herzogthums, und ehemaligen Königreichs Baiern P. 2. Cap. 1. Sect. 2. §. 4. pag. 34.

3) *Præsidis* Diss. Historia. legum Imperii fundamentalium præcipuarum cap. 5. §. 30. seqq.

4) *De Günderrode* Abhandlung des Teutschen Staatsrecht pag. 1074. & 1075. ejusd. Abhandlung von dem Teutschen Arensweesen §. 167. *Datt de Pace* pub. lib. 1. cap. 4. n. 48. & 49. *Gundling* Erleuterung der goldenen Bulle pag. 294.

§. 5.

Ex deductis, & deducendis, Vectigalium, atque Teloniorum Jus inter Regum Merowingicorum jura partem constituisse, seque longe, ac alte diffudisse patet 1) quæ Jura & constitutioni cæsareæ CAROLI Magni sunt inferta ut Imperatori propria. 2)

1) *De Günderrode* loc. cit. pag. 1074.

2. Capitular. Caroli M. 1. 4. cap. 31. *de Ludwig* reliq. MSt. Tom. 2. p. 176. Telonium quod teutonica lingua interpretatum est Zoll quod

in omnibus locis Regiæ potestati assignatur. *Drümel* Corpus legum & consuetudinum Juris publici Imperii Romano- germanici academicum a Carolo M. usque ad auream Bullam Caroli IV. pag. 306. *ibi* Extract aus dem allemanischen Landrecht §. 4. Wir sprechen, daß all Zoll, und all Münzen, die im Römischen Reich seynd, die seynd eines Römischen Königs (§. seq.)

§. 6.

Verum est, quod Reges, & Imperatores redditus ex certis Juribus caperent, inter quæ præcipuum erat Jus Vectigalium; sed hoc exinde inferri nequit, uti non nulli conati sunt, quod Jus Vectigalium per univrsum Imperium soli olim competeret Imperatori, 1) cum ipsi jam Reges Merovingici, & post illos subsecuti carolingici Reges, & Imperatores magnis saltem Ducibus totam terram ducalem Jure feudi proprio possidendam (§. 4.) sub nexu fidelitatis commiserunt; longe enim aliud est, Jus Vectigalium Imperatorem solum habuisse in Imperio, & illud cum terra a Ducibus jam possessa sub nexu feudalitatis, uti ante-

hac

hac, ita & in posterum possidendam median-
te investitura commisisse, uti præprimis cum
magnis Ducatibus factum esse Historia Im-
perii tradit, 2.) & cap. 2. luculentius sumus
demonstraturi, hinc ex post de eo tantum
dubitatum fuit, utrum quisquam Imperii
status absque consensu Imperatoris Vecti-
gal possit instituere? (§. seq.)

1) *Struv. Corp. Jur. publ. cap. 10. §. 6. pag.*
371. hic enim cum citato *Spec. Suv. lib. 1.*
Tit. 12. ibi: Daß alle Zoll, und alle Münzen die
im Römischen Reich sind, die sind eines Römis-
schen Königs, und wer sie will haben, er sey
Pfaff, oder Lay, der muß sie haben von dem Röm-
ischen Reich, und von dem Röm. König. Jus
Vectig. Regibus, ac imperatoribus olim privative
ac solitarie competens, æque parum efficit, ac alii
Juris publici scriptores huic sententiæ subscri-
bentes, atque ad Jus alemanicum cap. 12. §. 3.
& 4. provocantes, cujus verba sunt: Wir
verbiethen allen denen, die in Unsern Reich
seind, daß sie keinen Zoll nehmen ohne Uns-
ser Urlaub, und wer es darüber thut, der hat Uns-
ser Huld nicht, Wir sprechen, daß all Zoll, und all
Münze, die im Römischen Reich seind, die seind
eines Römischen Königs, und wer sie will haben,
er sey Pfaff, oder Lay, der muß sie haben von
dem Römischen Reich, und von dem Römischen
König, und wer des nicht thut, der frevelt

an dem Römischen Reich. Drümel loc. cit. pag. 306. ex his enim plus non evincitur, quam quod Imperator ab antiquo sit supremus feudorum Imperii majorum, sicque Regalium, hinc & Juris Vectigalium prodominus, qualis & Augustissimus hodie laudatur, & plus ex eo inferri nequit, quam, quod Imperatores olim pleraque vectigalia in Imperio possederint.

- 2.) Hinc *Ludewig* ad Aur. Bull. Tit. 9. §. 2. & 3. pag. 866. recte defendit, omnibus magnis Ducibus Telonia in Ducatibus suis ab antiquo competiisse, idque ex Jure Territorii.

§. 7.

Plurima itaque Vectigalia ipsi Imperatores olim possederunt, quæ pedetentim variis Titulis, ac modis, Privilegiis partim, partim præscriptionibus, tacito quoque consensu, & observantia, oppignoratione, & alias ad imperii status, in quorum Territoriis erant constituta, atque Imperatoribus pensitata, transierunt. 1.) Inter eos tamen præprimis veniunt Episcopi, his Imperatores certa Telonia, uti & alia Regalia concesserunt, de quibus concessionibus totidem diplomata testantur, ipsis etiam firma, & incon-

inconvulsa tradere promiserunt. 2.) Unde constat ratio, quare in comitiis augustanis anno 1208. celebratis Episcopus Tridentinus quæstionem fecerit, utrum sine consensu Imperatoris status Imperii Vectigal constituere habeat 3?)

1.) Moser *Deutsches Staats Recht* P. 4. lib. 6. cap. 76. §. 8. pag. 513.

2.) Patet hoc ex FRIDERICI II. Imperatoris Constitutione francofurtensi de anno 1220. apud *Hedam Hist. trajectensi* pag. 194. *ibi*: item Telonia & Jura monetarum eorum Ecclesiis concessa, inconvulsa & firma conservabimus, & tuebimur, nec ipsi ea infringemus, nec ab aliis lædi permittemus modis aliquibus.

3.) De *Günderrode* loc. cit. pag. 1075.

§. 8.

Quare etiam Electores Rhenani præcipua Telonia ad Rhenum fuerunt adepti, quæ vindicare quidem conabatur ALBERTUS I. Imperator, frustraneo tamen cum successu, eoquod Electores ad concessionem Antecessorum, & longi temporis præscriptionem provocarunt 1.) Id quod reliquum

erat, Electoribus ad Rhenum oppignoravit
CAROLUS IV. pro Summa ob Electionem
WENCESLAI promissa 2.) ut nec de Vec-
 tugalibus quidpiam amplius superfit, quod
 non a statibus Imperii possideatur.

1.) *Chron. Colmar.* apud *Urstisium* pag. 61. *Struv.*
Corp. Hist. Germ. Period 9. Sect. 3. §. 8.

2.) *Mutius* ad an. 1430. *ibi*: post electionem cum
CAROLUS solvendo non esset, Principibus Elec-
 toribus obligasse pignoris loco Vectigalia,
 oppida, telonia. *Struv.* loc. cit. Period. 9. Sect.
 6. §. 30. aliique Scriptores Historiæ Imperii
 Rom. Germ.

§. 9.

(Supra §. 4.) jam adstruximus, quod ab
 antiquo Proceres Imperii contra Jus Manu-
 arium & Diffidationes impune grassantes sal-
 vum conductum præstabant, pro quò quid-
 quam exigebant, quam solutionem conduc-
 tus & vectigalis nuncupabant, imo constat
 ex antiquis Imperatorum privilegiis, quod
 Jura nundinarum, monetarum, & conductus
 ad ea usque tempora (quibus res moneta-
 ria antiquam cudendi normam aberravit)
 conjunctim sint concessa 1.) quare & ipsi
 Im-

Imperatores his teloniorum, monetarum, atque conductus Juribus Status Imperii speciatim investiebant 2.) atque ista plerumque sub vocabulo *Regalien*, und *Herrlichkeiten* exprimebantur 3.)

1.) Moser *Deutsches Staats Recht* P. 5. lib. 2. cap. 84. §. 16. pag 309.

2. LUDOVICUS Imperator Bavarus anno. 1329. investit *Henricum* de *Reisa* his verbis: Vobis conferimus vestra Jura *Regalia*, seu feuda, quæ a Nobis, & Imperio habere consuevistis, five sint bona feudalia, seu vasallatus hominum: judicia & jurisdictiones, *Telonia*, *Monetæ*, *Conductus Steurarum*, ferarum venationes, piscaria, mineræ, quæ omnia in feudum vobis concedimus. Literas investituræ SIGISMUNDI Imperatoris Joanni Francisco Gonzagæ Mantuæ Marchioni anno 1433 factæ apud *Lunig*. cod. Ital. Diplom. Tom 2. pag. 35. ut taceamus, atque prætereamus, patet hoc etiam ex literis investituræ Castrucii, & quoad germaniam Ducum *Lucenburgensium*, & præcipue *Diplomate* erectionis *Ducatus Holsatiæ* *Friedrici III.* Imperatoris apud *Meibomium* Tom. 3. pag. 213. in quo hæc verba: ut cum omnibus Ducatibus, ac Principatuum dignitatibus, Juribus, honoribus, Titulis, Eminentiis, utilitatibus, & prærogativis possidere, & præfer-

tim Jure auream, argenteamque *Monetam* fabricandi, venationes banniendi, gabellas, & *Telonia solita sublevandi, salvos conductus, & securitates præstandi*, uti, frui, & gaudere possint, ac valeant. Eadem patent ex literis investituræ *Friderici bellicosi Saxoniae Electoris* a SIGISMUNDO Imperatore factæ apud *Albinum Meisnische Chronick* Tit. 16. pag. 212. in literis investituræ FRIDERICI III. Imperatoris anno 1459. *Brandenburgicis Marchionibus* concessæ: in literis investituræ a MAXIMILIANO I. Imperatore, *Wilhelmo II. & Wilhelmo juniore Hassia Landgraviis* anno 1495. concessis apud *Lunig Fortsetzung der zweyten continuation* pag. 768. ibi: Daß wir ihnen ihre *Regalia*, nemlichen die Landgrafschaft, und Fürstenthum Hessen mit ihren Landen, Leuten, Schlossen, Städten, Märkten, Dörffer, Freyheiten, Gnaden, und Herrlichkeiten, Dollen, Gelaiten :: Erzten, Bergwerken :: und allen andern Gerechtigkeiten dazu gehörende nichts ausgenommen :: bestättiget. In literis investituræ a MAXIMILIANO I. anno 1507. *Jacobo Moguntino* factæ apud *Lunig Spicileg. Eccles. Fortsetzung des ersten Theils* pag. 100. dicitur: und darum mit wohlbedachten Rath, guten Rath der berührten Unserer, und des Reichs Churfürsten, und Fürsten, auch Grafen, Edlen, und Getreuen und Rechten wissen dem vorzgenannten Unsern lieben Neven und Churfürsten

fürsten von Maynz alle, und jegliche sein und seines Stifts *Regalia*, Lehen, und Weltlichkeit mit all, und jeglichen Mannschaften, Grafschaften, Herrschaften, und Lehensschaften, geistlich, und Weltlichen Erzten, Bergwerkern, Gelaiten, Zollen, Weggeldern, Gebothen, und Verbothen, Obrigkeit, Angrif, und *Jurisdiction* auf Wasser, und Land, auch Wasserflüssen, Leimpfäden am Rhein, und am Mayn, Inseln, und neuen Werken, oder Städten mit allen andern *Regalien* Rechten, wie die seyn, oder seyn mögen, soweit seine Stifts Güter, oder fürstliche Recht, und Obrigkeit begriffen, nichts ausgenommen, zu Lehen gnädiglich gereicht, und verliehen, *plura ejusmodi Exempla a CAROLI Imperatoris temporibus per singulos Imp. refert Pseffinger lib. 3. pag. 1056. seqq.*

- 3.) *Præsidis Princ. Jur. feud. cit. §. 135. ibi: Regalia, quæ in literis investiturarum per vocabulum Herrlichkeiten exprimuntur, sunt singula Jura, quæ Imperio civili insunt, & in complexu, seu simul sumpta, penes regnantem solum, atque privative esse præsumuntur. L. B. de Lyncker Resp. 193. num. 45. Hertius de Superioritate territorial. §. 8. Hortleder Tom. 1. lib. 3. cap. 1. pag. 809. Lymneus lib. 5. cap. 16. pag. 365. Lunig part. spec. contin. 2. & 4. Abtheil 7. Absand. pag. 710. in Capit*
- CA-

CAROLUS V. Art. 4. sese obligavit, *ihre Regalien* zu confirmiren. *Præsidis Princ. Jur. publ. germ.* §. 482. seqq.

§. 10.

Quod Electores vectigalium, seu Teloniorum Jus non solum per aliquot Secula jam ante auream Bullam ut *Jus territoriale* ex antiqua, laudabili, & approbata consuetudine, diuturnique, & longissimi temporis cursu præscripta possederint, atque exercuerint, & quod hoc Jus ab aurea Bulla, *ut Jus territoriale in hac lege Imperii fundamentali stabilitum* modo ultra quatuor Secula possidere, atque haud interruptum exercere pergunt, ipsa aurea Bulla Tit. 9. sat clare docet *in verbis*: §. 1. præsentì constitutione in perpetuum valitura statuimus, ac de certa scientia declaramus, quod Successores nostri Bohemiæ Reges, nec non *universi, & singuli Principes Electores Ecclesiastici, & Seculares*, qui perpetuo fuerint, universas auri & argenti fodinas - - - in posterum quibuscunque temporibus in regno prædicto & terris, & pertinentiis eidem Regno subjectis, nec non *supradicti Principes in Principatibus, terris, Dominiis, & pertinentiis suis tenere*

nere iuste possunt, & legitime possidere, cum omnibus Juribus, nullo prorsus excepto, prout possunt, seu consueverunt, talia possidere, §. 2. nec non - - Telonia in præterito Statuto, & in dicto percipere, quodque primo genitores nostri Reges Bohemiæ felicis memoriæ, ipsique Principes Electores, ac Progenitores, & Prædecessores eorum legitime potuerint usque in præiens, sicut hoc antiqua, laudabili, & approbata consuetudine, diuturnique, ac longissimi temporis cursu præscripta noscitur observatum.

§. II.

Indoles Vectigalium tam ante, quam post Interregnum magnum usque ad pacem publicam, seu profanam, ceu negotium Imperii comitiologicum quoad concessionem, atque augmentationem considerata venit; FRIDERICUS II. Imperator enim Telonia à FRIDERICO I. Imperatore absque coniventia & consensu Principum concessa seculo XIII. abrogavit, 1) & se nova Vectigalia instituere, aut Teloniorum Jura concedere absque consensu Statuum nequire confessus est, 2) post Interregnum magnum RUDOLPHUS I. cognomine HABSPURGICUS in comitiis An. 1287. Würzburgi &

An. 1291. Spiræ, & aucta Telonia, absque consensu Procerum, Statuta itidem pro præterito abrogavit. & pro futuro interdixit. 3) Indolem igitur Vectigalium ab his Periodis usque ad Pacem publicam, seu profanam fuisse Comitilogicam cæcutiens tantum in Imperii Historia in dubium vocat, 4) in Comitiiis enim Imperii universalibus idcirco multifarie sancitæ sunt ordinationes, & licet Imperatores hac in re varia Privilegia sint largiti, & post receptionem Juris monetarii res teloniaria inter reservata Imperatorum numeraretur, attamen his omnino libere circa rem Teloniarum agere haud concedebatur, 5) quia ceu negotium Imperiale habebatur, quin tamen negemus, aut negare audeamus, plures Imperii Status ad Jus suum Telonii conservandum, atque contra obmota salvandum partim pacta iniisse, partim Privilegia Cæsarea petiisse, atque impetrasse 6).

1) *Albericus* in Chron. ad annum 1234.

2) *Heda* Hist. Episc. ultrajectin. pag. 195.

3) *Lehmann* Chron. Spir. lib. 5. cap. 108. pag. 828.
Siffridus Præbyter ad h. a. *Bæklerus* Diss. de Rudolpho. Germaniæ Restauratore.

4) *Hopfgarten* Diss. cit. Sect. I. §. 11.

5.) *Spenner Staats-Rechts Lehre* lib. 4. cap. 6.
§. 2. n. a.

6. *Günderode Abhandlung von deutschen Kreis-
wesen* §. 166. & 167.

§. 12.

Quod Jus Vectigalium Electoribus per auream Bullam firmatum sit reale, & cum terra ad hæredes, & Successores transiens, nullus ambiget; verba enim Textus (§. 10.) inferta sunt: *universi ac singuli Electores, qui perpetuo fuerint*: sic & quoad ceteros Imperii Status, ceu Jus reale recte defenditur; licet enim plerique isthoc Privilegiis acquifivere, attamen Jure territoriali possident, atque exercent 1) id quod ipsa Pax Westphalica 2) stabilitat, & Augustissimus 3) affecurat, & controversia de Vectigali oldenburgico ad Visurgim suffulcitur 4) qua extra dubium positum esse noscitur, Jus Vectigalium ceu reale ad quoscunque hæredes & possessores transire.

1) *Struv. Corpus Jur. publ. Tit. 30. §. 37. pag. 1146.* Principi enim integrum est ejusmodi bona seu Jura reliquis Provinciæ bonis ac Juribus adjicere, iisdemque incorporare.

2) Art. 8. §. 1. *ibi*: omnes & singuli Electores, Principes & Status Imperii in *antiquis suis Juribus, libertate, Privilegiis, libero Juris territorialis tam in Ecclesiasticis, quam politicis exercitio, ditionibus, REGALIBUS, horumque omnium possessione* vigore hujus transactionis *stabiliti, firmitaque sunt.*

3) Capit. JOSEPHI II. noviss. Art. 1. §. 8 & 9, *ibi*: Sollen und wollen auch Churfürsten und Ständen: ihre Regalien, Obrigkeiten, Freyheiten, Privilegien: so wie dieserthalben in Instrumento Pacis Vorsehung geschehen: zu Wasser, und zu Land auf gebührendes Ansuchen, confirmiren, und handhaben.

4) Quæ Controversia in eo se tenet: dum FERDINANDUS II. Imperator cum Electorum consensu Antonio Gunthero Oldenburgensium Comiti die ultima Martii 1623. Telonium in feudum Imperii concessisset, & Diploma hujus novi Vectigalis Camerae spirensi insinuari fecisset, Comes prope Elsfleth Signum novi Telonii in territorio suo erigi curavit, idemque Jus exercuit, de quo etiam denuo Anno 1643. eundem investivit FERDINANDUS III. Imperator, quod postea per Instrumentum Pacis Westphalicæ Art. 9. §. 2. fuit confirmatum. Protestabatur quidem circa Pacis ratificationem nomine civitatum Lubeca, sed nihil obtinuit. Dum autem Bremenses exactioni Vectigalis sese acerrime opposuerent,

nerent, Banno Imperii fuerunt notati, sed absoluti cum cautione de non amplius turbando Comitum in exactione Vectigalis. *Defuncto Comite Oldenburgico idem Jus sibi sumpsit Rex Dannorum Haeres ut reale Burgold Dis.* ad Instr. Pacis P. 3. §. 12. *Limnæus* Tom. 5. add. ad Lib. 7. Cap. 7. *Londorp* Tom. 4. pag. 367. Tom. 6. pag. 804. Tom. 8. pag. 79. Tom. 8. pag. 187. Tom. 17. Cap. 6.

§. 13.

Mortuo MAXIMILIANO I. Imperatore, Electo dein CAROLO V. primum regnandi, administrandique Imperium Romano-Germanicum modus fuit praescriptus per Capitulationem ex post sic dictam 1) ex qua huc facit Artic. 18. per quem Imperator CAROLUS V. promisit, sine consensu Electorum Speciali nec nova Telonia esse concessurum, nec vetera aucturum 2) id quod in reliquis Capitulationibus repetitur 3). in FERDINANDI III. Capitulatione additum fuit, Imperatorem sine consensu Electorum Vectigalia nec esse prorogaturum 4) & in Capitulatione LEOPOLDINA Collegialis atque unanimis Electorum requirebatur, consensus 5) *salvo Jure tamen illorum, qui ante*

te Capitulationis tempus ab Imperatoribus talia Privilegia obtinuerunt, quæ illis sarta tecta servanda 6) multoque magis à CAROLO VI. inde Capitulationibus circumscripta fuit Imperatorum hac in re potestas. 7) Ob Capitulationes igitur, quarum Jure hac in re præcipue à CAROLI VI. Imperatoris Capitulatione nunc vivimus, Imperator ad singulas concessionem novi Vectigalis, vel antiqui aut augendi, aut prorogandi, transferendive prærequirit 8) consensum Electorum, eumque unanimem, atque Collegialem. 9) His præmissis præcipit vicinos, quorum Interest, atque ipsum petentis circulum. 10) Quin supplicanti spem faciat, aut in ejus favorem literas ad Electores exaret promotoriales 11) consentientibus dein his prædictis Imperator largitur concessionem, sed salvis antiquioribus Vectigalium redditibus, aliisque Juribus 12) Quæ legis dispositio in eo extraordinarium quid habet, quod concessionem, atque usurpationes secus factæ ipso Jure non solum sint nullæ 13) sed quod insimul cuique læso contra usurpantem Jus suum sine judice persequi competat 14) id quod ad alios quoque Vectigalium abusus sanctione isthac Pragmatica legitur extensum 15) cum tamen potestas Jus suum vi, & armis persequendi
in

in Imperio omnibus & singulis regulariter
sit interdicta 16) porro præter pœnam 17)
ipse quoque procedendi modus est sancitus;
18) lex enim non solum vult, ut Imperator 19)
sed & ut Status sese abusibus opponant. 20)

1) *Præsidis* Diff. Hist. Leg. Imp. Fundament. præ-
cip. Ord. Chronol. list. §. 39.

2) *Verba citati Articuli sunt* : Wir sollen und
wollen, auch insonderheit = = = nun hinfür
keinen Zoll von Neuen geben, noch einigen
alten erhöhen ohne besondern Rath, Wissen,
Willen, und zulassen der bemeldten 6. Chur-
fürsten, wie vor, und oft gemeldet.

3) FERDINANDI I. Art. 18. MAXIMILIANI II. Art.
19. & 20. RUDOLPHI II. Art. 17 18. & 19.
MATTHIÆ Art. 19. 21. 22. & 23. FERDINANDI
II. Art. 17. 18. 20. 21. & 22.

4) *Art. 20. ibi*: Wir sollen und wollen auch in-
sonderheit nun hinfüro keinen Zoll von Neuen
geben, noch einige alte erhöhen, oder proro-
giren lassen, auch vor uns selbst keinen auf-
richten, erhöhen oder prorogiren ohne beson-
derem, und zwar Collegial-Rath, Wissen,
Willen, und zulassen, der bemeldten Chur-
fürsten.

5) *Art. 21.* Daß keines Churfürsten Widerred,
oder Dissens dagegen, sondern all und jede der
Collegial-

Collegial-Stimmen einmüthig seyen, massen wir hierin falls die Majora nicht attendiren, auch ohne vorgehende Unanimia zu keinem Stand bringen, und dem supplicirenden mit seinem Zoll-Begehren gänzlich hinweg- und abweisen.

6) LEOPOLDI Art. 21.

7) *Capitul.* CAROLI VI. & VII. FRANCISCI I. & JOSEPHI II. noviss. Art. 8.

8) *Capit.* JOSEPHI II. noviss. Art. 8. §. 1.

9) Art. 8. §. 2.

10) Art. 8. §. 3.

11) Art. 8. §. 4.

12) Art. 8. §. 5.

13) Art. 8. §. 8.

14) Art. 8. §. 20.

15) Art. 8. §. 8.

16) *Sundermaler* de potestate Jus suum vi, & armis persequendi in Imperio haud permessa, vulgo von der Selbsthilfe ad illustrandos Art. 10. & Art. 17. Instr. Pac. Osnabr.

17) *Capit.* JOSEPHI II. noviss. Art. 8. §. 13.

18) Art. 8. §. 28. 29. & 30. Art. 19. §. 5.

19) Art. 8. §. 9. 10. 12. & 22.

20) Art. 8. §. 16.

§. 14.

Hæ limitationes, atque restrictiones intelliguntur tantummodo de Vectigalium, atque Teloniorum Juribus à CAROLI VI. Regimine usque huc acquisitis; ante CAROLI VI. Capitulationem enim, eorumque prorogationes, atque perpetuationes illæ servari eadem lege Imperii Fundamentali 1) jubentur.

1) Capit. JOSEPHI II. noviss. Art. 8, §. 1. Wir sollen, und wollen auch insonderheit = nun hinfüro, jedoch ohnbeschädigt der Vor Aufrichtung Weiland Karl des VI. Wahl-Capitulation mit Beobachtung der zur selbiger Zeit erforderlichen Requisitionen gewilligter, und von Unsern Vorfahrern Römischen Kaysern absonderlich denen Churfürsten des Reichs ertheilten, und in Observanz gebrachten Zoll-Concessionen, prorogationen, und perpetuationen keinen Zoll von Neuen geben, noch einige alte erhöhen, oder prorogiren, weniger von einem Ort oder Bezirk zu ändern weiters, als sich gebühret, und rechtmäßig hergebracht, erstrecken, und verlegen lassen, auch vor Uns selbst keinen aufrichten, erhöhen oder prorogiren 5. & §. 21. Doch soll denenjenigen Privilegien, welche Churfürst- Fürsten / und Stände des Reichs (die Frey- Reichs- Ritterschaft mit eingeschlossen) von Weiland denen vorges-

wesenen Römischen Königen, oder Kaysern
 zur Zeit, da der Churfürstliche Consens per
 Pacta, & Capitulationes noch nicht also einge-
 führet, oder nöthig gewesen, rechtmäßig er-
 langet, oder sonst ruhiglich hergebracht, hies
 durch nichts præjudicirt, oder benommen,
 sondern von Römischen Kayser auf gebührens
 des Ansuchen confirmiret, und die Stände das
 bey ohne Eintrag männiglich gelassen/ und auf
 deren Anrufen nachdrücklich geschützet werden.

§. 15.

Regulariter omnes ad præstanda Vecti-
 galia tenentur, immunes tamen sunt legati
 Statuum, comitia Imperii universalia, vel
 particularia, atque circularia adeuntes, ibi-
 que degentes; legum Imperii sanctione quo-
 ad sua mobilia, atque consumptibilia 1.) tum
 Electores in specie, quatenus in concessio-
 ne Vectigalis iis reservata hæc immunitas 2)
 quam imposterum semper sibi reservari sti-
 pulati sunt 3) aliis autem non concedi ca-
 verunt 4) hoc beneficio porro donatæ sunt
 personæ camerales 5) & membra Consilii Im-
 perialis Aulici 6) immunes etiam à Vecti-
 galium onere sunt res Principum, vulgo
 Fürsten-Gut, id est: omnes res, quas Status
 Im-

Imperii pro suo, vel suæ Aulæ, vel suorum
ulu emi curat, quæ immunitas autem non
ex Jure quodam perfecto, sed ex imperfe-
cto, humanitatis scilicet, & eo plerumque
reciproco venit. 7)

- 1) *Recess. Imp. de An. 1500. & 1521. Capit. JOSEPHI II. noviss. Art. 8. §. 31. Fabri Staats-
Kanzley Tom. 1. pag. 13. & Tom. 16. pag.
348 ibique Kaiser Leopolds Mandat de An.
1666. deren Herren Stände, und deren Ges-
sandten insonderheit auf Reichs-Conventen
Zoll-Befreyung betrefend.*
- 2) *Capit. JOSEPHI II. noviss. Art. 8. §. 26.*
- 3) *Art. 8. §. 27.*
- 4) *Art. 8. §. 24. & 25.*
- 5) *Ordin. Cameral. de An. 1555. Part. 1. Tit. 49.
Recess. Imp. nov. de An. 1654. §. 141.*
- 6) *Capit. JOSEPHI II. noviss. Art. 25. §. 6. ibi:
wie selbige (der Reichs-Hofraths-Præsident,
Reichs-Vice-Kanzler, Vice-Præsident, und
Reichs-Hofrâthe) dann auch wegen der Zöl-
le, Steuer, und anderer Beschwerden denen
Kammergerichts-Allefforn gleich gehalten
werden.*
- 7) *Putat quidem Struvius corpus Juris publici
Cap. 13. §. 29. pag. 490. quod Principes, &
Status Imperii Jure proprio immunes sint, cum*
D 2 &

& olim Imperii Status hanc Immunitatem fuerunt adepti, prout MAXIMILIANUS I. Imperator An. 1495. *Principibus Anhaltinis* ejusmodi immunitatem privilegio singulari concessit, quod exhibet *Lünig der zweyten Continuation 3ten Fortsetzung* pag 180. Sed ex hoc ipso infertur, quod Principes Jure proprio & perfecto non sint immunes, sed imperfecto, humanitatis scilicet, eoque plerumque reciproco; dicimus plerumque, si quis enim territorium haud possideat, vel saltem territoriolum tenet, tunc cessat reciprocum, hinc *Struv* bene se correxit, hoc Jure Principes, & Status Imperii ex mutua benevolentia gaudere. *Moser deutsches Staatsrecht* Part. 36. Lib. 3. Cap. 172. §. 29. pag. 317. - 319. *Englbrecht* de Fundamento Exemptionis rerum Principum à Vectigali. *Neureutter* de eo, quod justum est circa exemptionem rerum Principum à Vectigalibus. *Harprecht* de Immunitate à Collectis Regali Vectigalium Juri in Imperio Romano. *Hezl* de Immunitate Civitatum Imperii à Vectigalibus in rebus ad usum proprium publicum pertinentibus. Assertum, quod Professores, Doctores, Clerici, & Personæ Ecclesiasticæ à Vectigalium præstatione sint immunes, referimus inter pia desideria.

§. 16.

Legi tam naturali, quam positivæ nil
magis

magis consentaneum est, atque conformius, quam, ut quilibet Dominus Jure suo illæsim utatur, et privilegiatus sua exemptione æque illæsim fruatur, ex quo quoad Nostrium quod impræsentiarum discutimus argumentum recte inferimus, quod Dominus Vectigalium omnes alios ab usurpatione recte excludat, sicque contra Vectigalium defraudatores, eorumque Defraudationes (Zoll-Schuldungen) ordinationes sancire, jus habeat, atque potestatem, quæ etiam in lege Imperii fundamentali, vel ideo est fundata, quia per eam Jus Vectigalium Statibus Imperii concessum iis quoque est firmatum cum exclusione aliorum, hinc juxta illud tritum: qui vult consequens. debet voluisse, ac velle antecedens, lex Imperii Fundamentalis media scilicet ordinationes contra defraudatores, jam dudum approbavit, idque eo clarius, quo evidentius lex Imperii Fundamentalis *novissima*, *Capitulatio* scilicet JOSEPHI II. 1) Imperatoris gloriosissime regnantis, uti & Antecessorum in eo extraordinarium quid statuit, quod cuique in Jure Vectigalium læso contra usurpantem Jus suum sine Judice persequi competat, cum tamen potestas jus suum vi, &

armis prosequendi omnibus, & singulis in legibus Imperii Fundamentalibus sæpe sæpius est interdicta (§. 13.) quis ergo lege sic disponente ambiget, quod Domino Vectigalium læso contra usurpantes, eosque defraudatores plerumque privatos Jus sibi dicere, ordinationibus nempe defraudationibus obicem ponere competat, cum hæ ordinationes non sint contra immunes à Vectigali, hi enim obstantibus licet his ordinationibus sua exemptione libere fruantur, hinc & eorum immunitas ordinationes contra fraudationes prohibere nequit, imo prohibere non vult, sicut enim non vult, ut restringatur eorum immunitas, ita & Jure reciproco non potest velle, ut Jus Vectigalium sub falso immunitatis prætextu vel directe, vel per indirectum defraudetur, his enim sufficere debet, quod pro se, suisque immunes sint, quin alios privilegiare, vel potius quocunque modo ad delinquendum invitare queant, quod tamen fieret, si aliis immunitatem quocunque modo communicarent.

I) Art. 8. §. 20. *ibi*: auch einem jeden des Heil. und Römischen Reichs: Churfürst, Fürsten und Stand, welcher sich damit beschweret

findet, frey, und bevorstehen, sich solcher Be-
schwerden, so gut er kann, selbst zu entheben.

§. 17.

Hinc Vectigalia præservantia (Wehr-
zölle) non ut nova sunt considerata, quia
alium in finem non eriguntur, quam ut Do-
minus Vectigalium suo Jure defraudari ne-
queat; liberum negotiantibus est, ad lo-
cum privilegiatum, seu Vectigalium acce-
dere, vel non, dummodo si eo pervenerint,
vel appropinquaverint, non aliorum in
fraudem Privilegii, seu Juris avertant, vel
declinent iter, quo intuitu apparet, quod
Vectigalia instituantur præservantia, qui-
bus declinantes vias consuetas compellan-
tur ad pensitationes debitas, vulgo Wehr-
zoll, quorum scopus est, urgere negotiato-
res, & mercatores, ne a consuetis Vectiga-
lium locis declinent iter, aut si hoc fecerint
nihilominus in loco transitus diverso pende-
re Vectigal adigantur, id quod ut novum
dici, aut considerari nequit; unum enim,
idemque est, ut id, quod debet, in hac
vel in alia territorii Principis, Jus Vectiga-
lium habentis, via solvat; non enim sufficit,
quod negotiantes, si etiam copiam diversæ

viæ

viæ habeant, nulla necessitas præcise urgeat perveniendi ad locum Vectigalis, modo tamen territorium Principis, Jus tale habentis, cum mercibus per viæ publicæ, atque loci Vectigalium dispendium transeant. Obmoveri hic primo intuitu posset, quod non tantum nova Telonia, sed & eorum prorogationes in lege Imperii Fundamentali 1) sint prohibitæ. Ast a) prohibitio prorogationum juxta ipsam legem Imperii fundamentalem se in eo tenet, ne cum prærogatione viæ publicæ simul in detrimentum vicinorum Imperii Statuum ad diminuendum nimirum eorum Commmercium Tolonium prorogetur, aut de novo erigatur. 2) cui accedit b) quod in Imperio Romano Germanico Telonia præservantia contra defraudationes necessario instituta ubique ferme reperiantur, ex quo claret, hæc contra Capitulationis verba haud impingi, eoque nec restringenda esse, cum & ipsa Electionis Cæsareæ Acta de An. 1741. Vectigalia præservantia pro illegalibus non habent. Ex quibus deductis stabilitur, Vectigalia præservantia non ut nova esse considerata.

1) *Capit. JOSEPHI II. noviss. Art- 8. §. 1. ibi*
 Wir sollen und wollen $\equiv$ keinen Zoll von
 neuen geben, oder prorogiren, weiters, als
 sich gebühret, und rechtmäßig hergebracht,
 erstrecken, und verlegen lassen, auch vor Uns
 selbst keinen aufrichten, erhöhen, oder proro-
 giren lassen.

2.) *Gundling Erläuterung der goldenen Bulle*
 pag. 646.

§. 18.

Jus Stapulae (Stappelgerechtigkeit, Nie-
 derlage.) vocatur Jus, vicujus vectores mer-
 ces transvehere non possunt, nisi prius ve-
 nales exposuerint illas civibus i.) *Stapula*,
 seu coacervatio diversi generis est; merces
 enim advectæ ea sistuntur ita, ut solummo-
 do incolis vendantur, vel transvectoribus
 optio est relicta, ut merces possint vendere,
 aut soluto vectigali eas transvehere, aut so-
 luta mercede civium vehiculis, aut navigi-
 is transvehi curent: porro hoc Jus vel est il-
 limitatum omnes merces spectans, vel
 limitatum, ad certum quoddam mercium ge-
 nus restrictum, dein vel perpetuum, seu
 semper durans vel fixum, seu certo anni tem-
 pore exercendum, præterea vel unilatera-
 le,

le, quod istas merces sistit, quæ cum flumine vehuntur, vel bilaterale, quæ & adversus flumen adjectas merces complectitur. 2. Ceterum de hoc idem, ac de vectigalium jure Lex Imperii disposuit. 3. Differt tamen a *Jure Geranii* (*Kran = recht*) quod a machina tractoria sic dictum est Jus ope Machinæ merces indistinctim e navibus tollendi, ne vectigal a negotiantibus defraudetur, quo isthoc Juri vectigalium annexum 4. esse intelligimus.

1.) *Præsidis Princ. Jur. pub. germ. §. 359.*

2.) *Englbrecht, Textor, Kihlevvein, Speierman, Lederer, Lubert de Jure Stapulæ.*

3.) *Capit. IOSEPHI II. noviss., art. 8. §. 17. 22. & 23.*

4.) *Jus trutinæ publicæ* (Stadtwaage) est, qua pondus mercium in vectarum exploratur, ut secundum testimonium (Mauth- oder Zollzettel) vectores onera præstent. *Præsid. Princip. Jur. german. antiquissimi, antiqui, medii pariter ac hodierni pag. 9. & 646.*

CA-

CAPUT II.

DE

JURE TELONII STATUUM IMPERII IN SPECIE.

SYNOPSIS.

- §. 19. *Duces Bavariae Merovingicorum, & Carolin-*
gicorum Regum, atque Imperatorum ævis Ju-
re feudi proprio, seu territoriali Ducatum
regnarunt.
- §. 20. *Hi Duces Agilofingicæ stirpis pleno vectiga-*
lium Jure gaudebant
- §. 21. *Subsecuti Duces Bavariae Wittlspacensis stir-*
pis serie haud interrupta hoc Jus in hodiernum
diem usque exercuere.
- §. 22. *Eadem ætatis serie ordinarunt accisas, & ex-*
actiones.
- §. 23. *Eodem Jure Politiam determinarunt, & adhuc*
determinant.
- §. 24. *Uti & alii eminentiores Imperii Status.*
- §. 25. *Justitia ordinationum circa vectigalia, uti, &*
- §. 26. *Justitia Vectigalium præservantium demon-*
stratur.
- §. 27. *Jus Stapulæ, & Geranii in Bavaria ubi viget?*

§. 19.

Prætermiſſis temporibus ante Merowin-
gicis demonſtrare hic multum conducit, ac

juvat, quod sub Francorum Regibus, & quidem sub THEODORICO CLODOVÆI Magni filio Dux Bavarie *Ducatus proprio Jure feudi præfuerit*; Bojorum enim intra annum 531. quo cum Thuringis in victoris THEODORICO ditionem facta deditioe concesserunt i.) *conditiones hæc fuisse honoratiores, ut Boij de corpore suo, ubi opus esset, Regibus francorum auctoribus Principem legerent, quem tamen non Regem, sed Ducem appellarent, in bellis auxilio Francis essent, eosdem cum iis habendo pro hostibus, & amicis, CETERUM SUI INSTITUTIS, ET MORIBUS LIBERE VIVERENT* 2.) vixerunt quoque suis institutis, atque Legibus Patriis tam quoad Ecclesiastica, Politica, seu publica, civilia, atque criminalia 3.) uti ex rarissimo, & quantivis pretii Bibliothecæ hujatis Academicæ monumento, quod sub finem sæculi VIII, & ipsis *Thassilonis Bavarie Ducis* temporibus exaratum fuisse, litterarum facies, aliaque demonstrant, patet; in isthoc enim codice Legislatores Bojci per. 23. titulos, & 271. capita plurima de rebus Ecclesiasticis, non nulla *de statu publico Provinciae*, quædam de negotiis civilibus, & re venatoria, potissima autem veterum Germanorum more *de pœnis facinorosis* infli-

infligendis magna pro temporum illorum barbarie sapientia decreverunt 4.) ficque populum Franciæ clientelarem proprio, seu, ut hodie loqui amat, territoriali Jure libere regnarunt.

1.) *D. de Lory*) comment. de origine; & progressu Juris Bojci civilis antiqui, qua Historia Juris patrii a prima Bojorum memoria usque ad initia seculi XIV. ex genuinis fontibus illustratur. §. 6. & 8. pag. 4. & 5.

2.) *Aventin. Annal Bojar. lib. 3. cap. 1. num. 7. pag. 215. Adelsreither Annal Bojc. gent. pag. 130. Coccei Juris pub. prudentia cap. 3. sect. 1. §. 6. pag. 40. de Falkenstein vollständige Geschichte der alten, mitlern, und neuern Zeiten des großen Herzogthums, und ehemaligen Königreichs Baiern Part. 2. cap. 1. Sect. 2. §. 4. pag. 34.*

3.) *D. de Lory* comment. cit. §. 9. seq. pag. 7. seq. *L. B. de Senkenberg de legibus gentis bavariæ. Heumani opuscula.*

1.) *D. de Lory* comment. cit. pag. 59. ubi indicem legis Bojariorum ex codice præfato exhibet.

§. 20.

Quod *Duces agilofingicæ stirpis* cum complexu Jurium territorialium jus vectigalium

quoque exercuerint, dubio eo minus subest, quo certius Historia Regni germanici, ipsæque leges Bojariorum nos edocent, statum publicum ipsius Ducatus Duces adornasse, & non solum Bojis, sed & extraneis securitatem præstitisse, pro qua aliquid solvere, tunc jam temporis moris erat, quæ conductus, atque vectigalis solutio vocabatur (§. 6.) *Exercitium hujus Juris vectigalium territorialis Ducum agilofingicorum* per hoc indubitanter probatum extat, quod illud Arch- & Episcopis, aliisque suarum ditionum civibus liberalitate conferebant, ut præter scriptores coævos, Annales, una cum monumentis, atque documentis testantur. I).

I.) Confer. *Deduction* sub rubro: *Rechtmaßigkeit der Schurbayerischen Mauth- und Zoll Verordnungen* §. 2

§. 21.

Historia Ducum Bavariæ Agilofingicorum & ex ea noto notius est, quod hi *bis suo Ducatu hereditario*, & quidem secunda vice ultra duo sæcula carere debuerint, usque dum *Henrico Leoni Duci Bavariæ, & Saxonie* in curia Herbipolensi Ducatus, & omnia feudo Imperii

perii ex sententia Principum fuerunt adjudicata, atque Imperatoris Jure addicta 1.) qui in Comitibus Ratisbonensibus eodem anno Bavariam Ottoni Wittlspagio Ducum Agilofingicorum descendentibus, & modernæ domus Serenissimæ Bavariæ Progenitori concessit, Eumque isthoc Ducatu, omnibusque juribus investivit 2.) sicque in Protoparentum suorum ditiones hæreditarias proprio feudi Jure instituit, atque restituit, ex quo solum sat clare probatum existit, quod restitutus Dux otto Wittlspacensis, Ejusque descendentes, qui ab hoc wittlspacensis lineæ Duces laudantur in omnia Agilofingicorum Bojarie Ducum Jura juxta communissimam, eamque Julis naturalis, quam positivi regulam successerit; restitutio in integrum enim est amissæ rei, ac juris in pristinum statum reductio: exercuerunt etiam omnia 3,) & cum complexu regalium præcipue jus vectigalium, quod in specie illis ab Imperatoribus legitur confirmatum. 4.)

1.) Arnoldus Lubecensis II. cap. 24.

2.) Otto de S. Blasio cap. 24. Andreas Presbyter in Chron. Bavar. pag. 29. Aventinus in Annal. Bojor. lib. 7. cap. 1- n. 4. in celebri Reginoburgii concilio suffragio optimatum Imperii

perii abdicto, crimineque læsæ Majestatis condemnato *Henrico XII.* *Otto* Bojariam valentissimum Imperii Ducatum, unde Majores fui ante annos ducentos atque triginta unum ab Imperatore OTTONE I. submoti fuerant, in fidem virtutis ergo ab Imperatore FRIDERICO I. accepit III. Idus Julij. *Chron. Salisburg.* ad annum 1180. pag. 346. *Chron Melicense* ad h. an. pag. 234. Reverendissimus *Abbas Cælestinus* in *Mausolæo S. Emmerani* pag. 199. de hac restitutione scribit: Anno 1180. wurde von Kayser FRIDERICO dem Ottoni Landgrafen von Wittelsbach und Scheyern als einen rechten, und natürlichen Erben das Herzogthum Bayern eingeräumt, welches er den mit seinem ritterlichen Thaten, und dem Kayser treu geleisteten Diensten gar wohl verdienet. *Brunner* in *annal. Boic.* Part 3. lib. 2. pag. 31. III. Calend. Julii etiam Bojario sacramento, quo Leoni tenebatur, soluta *Otto Wittelsbachius* clarissimus; quod ex annalibus colligi nostris potest, nominis Princeps ob insignia in rempublicam merita & fidelem operam bellis italicis Cæsari navatam ab eodem Ratisbonæ inauguratus est. *Parvus* in *Hist. Bavarico - Palatina* pag. 27. 62. *Tolner* in *Historia Palatina.* *Udeltzreither* in *annal. Boic.* P. 1. p. 601. *Conradus Philosophus* in *chronico Schirensi* pag. 16. ibi: *Otto* Palatinus Comes, quia tunc temporis armis, & consilio magnus fuit, Ducatum Baviaræ laudabiliter meruit, homo fortunatus, & prudentissimus

simus. *Aventin.* in chron. Schirenfi pag. 215.
ad annum 1180. *Hund* in *Bayerischen Stam-*
menbuch pag. 135.

3.) *De Falkenstein vollständige Geschichte des*
Herzogthums Bayern part. 3. in qua a pag.
1 - 920. *Historiam Wittlspacensium Bavarie*
Ducum usque ad nostrum nunc gloriosissime
regnantem MAXIMILIANUM JOSEPHUM Electorem
exhibet, Eorumque regimen, atque regalum,
feu Juris territorialis exercitium chronologice
fistit.

4.) Vid. *deduct. cit.* §. 3. - 5. & 8.

§. 22.

Eodem Jure territoriali, quo Duces
Wittlspacenses Vectigalia ordinarunt, etiam
Accisas, & *Exactiones* præterlapsis jam seculis
mercibus imponebant, quæ variis nomi-
nibus occurrunt, & quo præcipue mandata
mercium im- & exportationem prohiben-
tia, aut saltem restringentia præprimis faci-
unt, & competentiam Ducum ab antiquo
exercitatum probant, firmantque. 1.)

1.) *Deduct. cit.* §. 6. & 7.

§. 32.

Inter essentialia, & propria regalia
Dominorum territorialium vix non ut pri-
mum

mum venit *cura regendæ politia*, cum ab hac
 falus civium, ac fubditorum multum depen-
 deat, & in hujus exercitio, atque recta de-
 terminatione pro viciffitudinum exigentia
 Duces Bavariae vel maxime erant folliciti; imo
 Duces agilofingici legibus fuum ftatum pu-
 blicum, præcipue quoad politiam fpectat
 ordinarunt, (§. 20.) & fubfecuti Wittlfpä-
 censes hujusmodi ordinationibus in hodie-
 rum usque diem Politiam componere conti-
 nuarunt, eamque testantibus ordinationibus
 femper cordi eo magis habuere, 1.) *quo cer-
 tius cura Politia non solum inter Jura territorialia,
 sed & insuper inter Regnanti officia refertur* 2.) qua-
 re non solum Recessus Imperii de anno. 1654
 §. 106. Dominis territorialibus Politiam or-
 dinandi, ordinationes pro varietate tempo-
 rum, ac viciffitudinum revocandi, aut fal-
 tem mutandi facultatem tribuit, & Impera-
 tores in *Capitulationibus*, uti & JOSEPHI II.
noviffima art. 1. §. 8. & art. 7. §. 4. promife-
 runt, Archidicasteriis Imperii haud effe con-
 celfuros, ut fub quocunque prætextu Po-
 litia regendæ ftatibus Imperii in fuis ditio-
 nibus private competenti fele commif-
 ceant

1.) *Deduct. cit.* §. II.

2.) *Reformatio Politica* de anno 1577. Tit. 15.
§. 4. in der neuern und vollständigen Samm-
lung der Reichs-Abschiede Part. 3. pag. 386.

§. 24.

(§. 4.) Jam stitimus titulos Jus vectiga-
lium in status Imperii translaticos, deduxi-
mus quoque, quod Jus vectigalium bavaricum
ex Dominio territoriali, seu ex proprio feu-
di Jure, descendat, cum Duces agilofingici,
atque subsecuti Wittlsbacenses Ducatum Ba-
variae *hereditario jure possederunt*, eumque, si
nexum Franciae clientelarem excipiamus, in-
dependenter regnarunt, qua simili libera pos-
sessione, regnandique facultate vix unus,
aut alter Imperii status gloriatur; quoad Jura
vectigalium in specie itidem verum est, quod
unum præ altero magis sit privilegiatum, il-
ludque magis radicatum, quod originete-
nus ex territorio, quam quod solum ex pri-
vilegio deducitur, uti Jus vectigalium au-
striacum; attamen *Archidux Austriae*, ut & *Ele-
ctor Brandenburgicus jure non magis limitato, sed eo-
dem, ac Duces Bavariae utuntur, fruuntur*, quo-
rum ordinationes illorum dispositiones vix

non verbotenus sunt conformes; sicut itaque Eorum facultas in dubium haud uocari possit, ita & ordinationes bavaricae susurrationibus solummodo subiunt, cum Duces Bavariae, saltem quoad originem ceu priores tempore, potiores Jure sunt, & stante hodierno Dominio territoriali certe non minus forti, sed aequali vectigalium jure gaudent, idque aequaliter, ac aequè competenter exercent- I.)

I.) *Deduct-* cit. §. 10. pag. 11. cui tantummodo addimus *Schrötter* vierte Abhandlung aus dem österreichischen Staatsrecht, welche dem Durchläuchtigsten Erz-Herzogen mit- und neben der Landes-Hochheit gebühren. 4ter. Abschnitt §. 9. - 12. pag. 200. - 208. *Struv.* corp. Jur. publ. Imperii Romano - Germanici cap. 18. §. 33. pag. 661. *ibi*: praeterea tribuitur ipsi (*Electori Brandenburgico*) ex Privilegio FRIDERICI III. Imperatoris, quod in suis territoriis possit, pro libitu nova vectigalia instituire, & vetera augere, cui sententiae, uti jacet, tamen nos non subscribimus. *Europæischen Herold* Part. 1. pag. 281.

§. 25.

Justitia ordinationum bavaricarum circa vectigalia optimo nititur fundamento; consistit

stit enim in regula Juris tam naturalis, quam
positivi jam canonizata: qui utitur jure suo,
nemini facit injuriam, imo Serenissimus Ba-
variæ Elector ad illæsim conservandum vecti-
galium regale ob occultas, atque sub- & ob-
reptitias mercium receptiones, ac vectigalium
im- & exportationes jure suo per ordinatio-
nes territoriales, uti necessitabatur, quæ au-
tem cum nil novi in se contineant, sed ex Ju-
re territoriali descendant, hinc contra le-
ges Imperii fundamentales impingi, dici haud
queunt, sed potius juxta literam legum Im-
perii fundamentalium, præcipue capitula-
tionem (§. 16. & 17.) contra usurpatores,
& defraudatores conditæ sunt, atque promul-
gatæ, cum in iis nil occurrit, nisi quod Se-
renissimæ Domui Bavariæ jam ab antiquo com-
petiit, & totum insuper Imperium Roma-
no-Germanicum agnovit, & quisque statu-
um Imperii provisorio modo ordinario ha-
beret. I.)

I.) *Deduct. cit. Vorbericht* §. 9. 12-15. & 17. in
Supplementum Justitiæ harum ordinationum
circa vectigalia, atque Politiam, earumque ne-
cessitates addantur *Moser teutsches Staats-*
recht lib. 4. cap. 1. §. 31. pag. 446. ibique *Keyf-*

ler

ler in seinen Reisen Tom. 2, pag. 1267. Moser
loc. cit. lib. 4. cap. 14. §. 3. pag. 490. seqq.

§. 26.

Justitia vectigalium (Wehrzolle) *præservanti-um* ex prædeductis patet, fundatur insuper in communi aliorum statuum Imperii etiam minus privilegiatorum observantia non minus leges Imperii fundamentales contra usurpatores, atque defraudatores vectigalia præservantia ut remedium ad conservandum hoc regale non prohibent, sed capitulationes cæsareæ, sic & Josephi II, novissima (§. 17.) hac in re unicuique Imperii statui concedunt Jus suum sine judice, sicque extra judicialiter vi, & armis persequi, ex quo justitia vectigalium præservantium undecunque claret, cui accedit, quod *Mappa telonaria bavarica* adeo vias negotiationum atque commerciorum publicas indigitet, a quibus sinegotiantes cum dispendio deflectant, nil aliud intendunt, nisi defraudationem vectigalium præstandorum; his autem defraudationibus sine ulla injuria præveniri, & juri suo aliter uti haud potest, nisi instituantur vectigalia præservantia, 1.) id quod & aliis statibus competit, iique statuunt. 2.)

1.) De-

1.) *Deduct.* cit. §. 16. pag. 18.
2.) *Gundling* Erläuterung der goldenen Bulle pag. 646. *ibi* : man muß nicht gleich denken, wenn etwann ein Wehrzoll angelegt wird, daß es ein neuer Zoll seye, also machte es Weisenfels, da die Nürnbergische Kauf- und Fuhrleute bey schlimmen Wetter von dem ordentlichen Zollweege zwischen Nauburg, und Weisenfels, welcher gar verfallen war, oben Weg, Weisenfels zur linken Hand, da der Zoll ist, wegführen : deßwegen aber ließ der Herzog auf seinem Terrain einen Zollstock anlegen, welches gleichwohl der vorige Zoll ware, ein Wehrzoll, und, kein neuer, damit die Reisende diesen Zoll nicht verfahren könnten, dann ich kann zwar Niemanden verwehren, wo er hinfahren will, es ist aber auch eins, ob die Fuhrleute den Zoll in der Stadt Weisenfels selbst, oder einem andern Weisenfeldischen Ort bezahlen.

§. 27.

Jus Geranii (§. 18.) cum sit annexum *Juri vectigalium* competit singulis, qui *jus vectigalium* habent, ne *vectigalia* defraudentur; hinc & serenissimo *Barvariae Duci*, ac *Electori* in omnibus *Electoratu*, atque *Ducatus fluminibus* competit, verba enim capitulationum Art. 8. crebro repetita sunt: zu Wasser und zu Land.
Stapu-

Stapula vero ad Danubium sunt tres, Ratis-
bonæ, Ingolstadii, & Passavii, quæ suc-
cinctim explanasse pro instituto nostro
nobis satis, & ne dissertationis limina egredia-
mur, constringimus, calamum deponimus, &
negotiantibus optamus sinceritatem omnem-
que felicitatem, quæ est Commericii
atque Telonii.

FINIS.

COR-

COROLLARIA

EX

UNIVERSO JURE

QUÆ IPSEMET DEFENDENS PROPONIT, AC
DISQUISITIONI PUBLICÆ SUBMITTIT.

*EX JURE NATURÆ, PUBLICO UNIVERSALI
ET GENTIUM.*

I. Solum unicum, adæquatum, evidens, ac necessarium hincque primum & generalissimum Juris Naturæ, Publici Universalis & Gentium principium est: *univ-
cuque suum tribuere.*

II. Jus naturæ est Lex proprie & vere talis, & quidem vel prohibitiva, vel præceptiva, permissiva plane non datur.

III. Bellum Jure publico universali & gentium juste suscipitur ad detrahendum Potentiæ crescenti, si jure metui possit injusta suppressio.

IV. Hostem opprimere justum est, sed mediis jure gentium usitatis & approbatis.

V. Pacta & fœdera etiam cum infidelibus inita servari natura præcipiuntur.

COR

G

EX

EX JURE COMMUNI, ET PATRIO.

VI. Unicum & simplex tantum Contra divisionem *Triboniani* §. 12. *Instit.* de Jure Naturæ Gentium & civili alias in scholis receptissimam & usitatissimam & vix non canonizatam datur objectum, Scilicet jus personarum, jus enim rerum & actionum in sensu juridico nequidem concipi potest.

VII. Sicut non datur Lex permissiva, ita non datur mere pœnalis.

VIII. privilegium odiosum non datur, quia vela Privilegii definitione recedit, vel injustitiam sapit.

IX. *Lex* 1. *pr.* ff. de curator: furios. ad prodigum extendi non potest, cum de prodigo dici haud queat, quod iterum sanos receperit mores, hinc curatela prodigi ut furiosi pari modo haud finitur,

X. Omissa inventarii confectione pupillo sive minorenni adepta majorenitate ob damnum illatum actio primario & directe competit contra Magistratum, sive Judicem, quæ actio cæteroquin subsidiaria est.

XI. Ad pœnam mortis infligendam, aut ut reus convictus, aut confessus sit, in omni delicto requiritur.

XII. Pœnæ ordinariæ homicida non est reus, qui tantum versatus est in re illicita:

XIII. Fur rupto laqueo in terram prolapsus absque omnimora & dubio denuo est suspendendus.

XIV. Judex inquisitum ex privata notitia vel nocentem vel innocentem esse sciens, Judicem agere nequit.

XV. Regula Juris civilis *actore nil probante reus absolvitur etiamsi reus nil præstiterit* jure bavarico absolute non obtinet, sed pro casu subtrato Juramentum decisorium hinc inde contra hanc regulam locum habet.

EX

EX JURE ECCLESIASTICO.

YVI Per solum ingressum in Religionem non solvitur patria potestas, quare onus alendi & sustentandi saltem suspenditur.

XVII. Per Professionem vero monasticam patria potestas cum onere alendi & sustentandi una cum successionis jure respectu personæ semel pro semper cessat.

XVIII. Apostata ideo a successionem tam feudali quam allodiali semel pro semper manet exclusus.

XIX. Liberi ex Matrimonio putativo nati sunt legitimi.

XX- Maritus Judæus conversus non obligatur uxori suæ Judææ dare libellum repudii.

EX JURE FEUDALI GERMANICO.

XXI. Feudum venit a duplici voce germanica *feh* & *od*, quod seculo VIII. in monumentis primo occurrit, multa habens synonyma & enuntiationes ad homonymiam unam contra plures reducitur, ex qua constant tria feudi essentialia, plura ejus naturalia, licet non semper una eademque, & feudi accidentalialia.

XXII. Speculum saxonicum, suevicum, & Jus (ut vocant) cæsareum vim legislatariam in supremis Archidicasteriis adhuc hodie habent.

XXIII. Jurisprudentia feudalis non est vaga & arbitraria scientia, sed vera & legibus per omne ævum fundata ideo indispensabiliter necessaria.

XXIV. Jus longobardicum *qua tale* in feudis Imperii vix, ac ne vix quidem obtinet, in feudis vero mediatis vix trifolio in subsidium receptum servit.

XXV.

XXV. Ufus in dijudicandis causis feudalibus idem est, ac in civilibus, juxta regulam in scholis & foris canonizatam *Willfür bricht Stadt-Recht, Stadt-Recht bricht Land-Recht, Land-Recht bricht Kayser-Recht, Kayser-Recht bricht gemein Recht.*

EX JURE PUBLICO GERMANICO.

XXVI. Vicarii Imperii non solum tempore Interregni, sed etiam absentis atque minorennis Imperatoris & ultra non jure novo, sed antiquo præsent Imperio.

XXVII. Scopus & jura vicariatuum præprimis Vicariis jus comitia indicendi, vel indicta continuandi jamjam attribuant, id quod Lex Imperii tertia vice stabilivit.

XXVIII. Varia Electorum Jura antiqua hodie adhuc vigentia consistunt in jure singulari, similia vero statibus Imperii impetrata, solummodo in Privilegio, ficque in jure minus forti fundantur.

XXIX. Electores Regibus æquiparantur hinc illis mittendi legatos primi ordinis non solum competit, sed & Liberis Rebus publicis præcedunt.

XXX. Quod Elector duos Electoratus possidere queat, dubium non est, quod duo quoque ipsi in Collegio Electorali Competant vota, dubitari haud potest.

FINIS.

1871. The first of the year was a very dry one, and the crops were much injured by the drought. The weather was very hot, and the crops were much injured by the drought. The weather was very hot, and the crops were much injured by the drought.

1872. The second of the year was a very wet one, and the crops were much injured by the rain. The weather was very cold, and the crops were much injured by the rain. The weather was very cold, and the crops were much injured by the rain.

1873. The third of the year was a very dry one, and the crops were much injured by the drought. The weather was very hot, and the crops were much injured by the drought. The weather was very hot, and the crops were much injured by the drought.

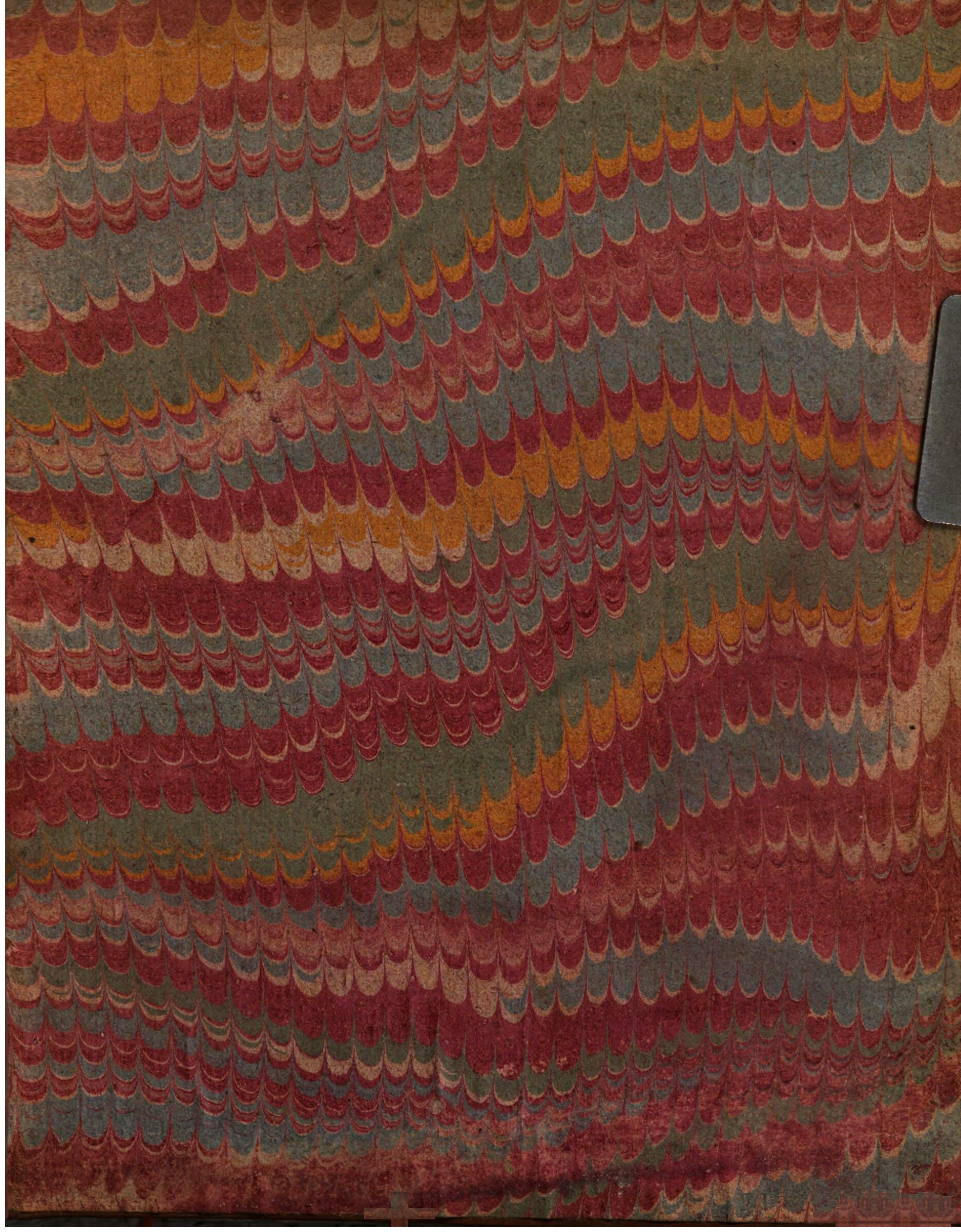
1874. The fourth of the year was a very wet one, and the crops were much injured by the rain. The weather was very cold, and the crops were much injured by the rain. The weather was very cold, and the crops were much injured by the rain.

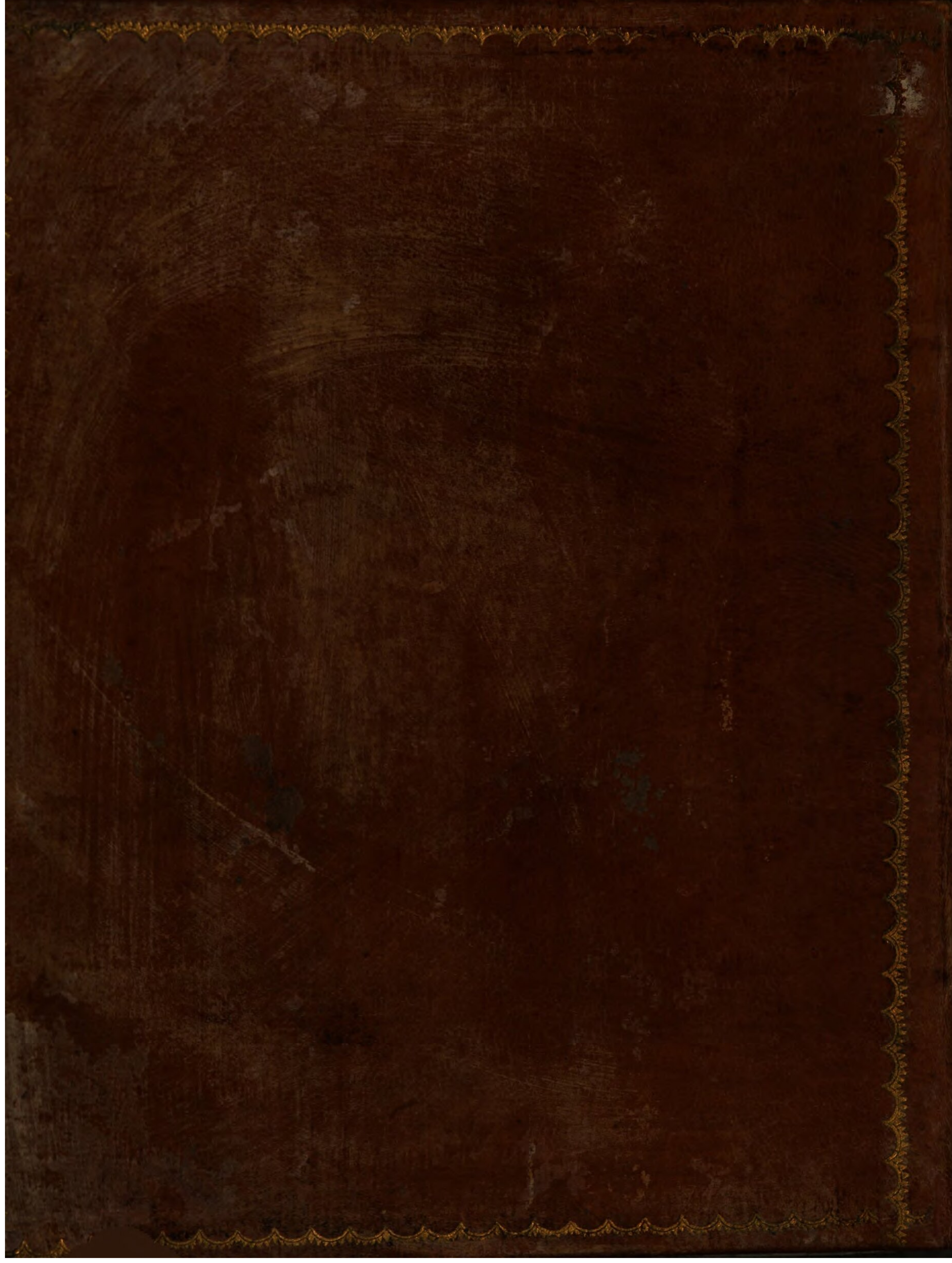
1875. The fifth of the year was a very dry one, and the crops were much injured by the drought. The weather was very hot, and the crops were much injured by the drought. The weather was very hot, and the crops were much injured by the drought.

1876. The sixth of the year was a very wet one, and the crops were much injured by the rain. The weather was very cold, and the crops were much injured by the rain. The weather was very cold, and the crops were much injured by the rain.

1877. The seventh of the year was a very dry one, and the crops were much injured by the drought. The weather was very hot, and the crops were much injured by the drought. The weather was very hot, and the crops were much injured by the drought.

Schmidt, Benedikt,

Diss. ... inaug. de iure telonii statuum Imperii in genere et in specie,
von dem reichsständischen Zoll- und Mauth-Regal so insgemein als ins
besondere

Ingolstadium 1770

4 Diss. 4697

urn:nbn:de:bvb:12-bsb11026407-2

VD18 15190099-001